

נמצא שהוא מביא קרבן על חצי שיעור משבועתו השניה.

ואין מביאים קרבן על חצי שיעור.

אלמא, מוכח מדברי רבה, כי **היכא דאמר "שבועה שלא אוכל תאנים", וחזר ואמר "שבועה שלא אוכל תאנים וענבים" — מינו כיון דחל שבועה על ענבים, חיילא נמי על תאנים!**

ומשנינן: **רב הונא — לא סבירא ליה כרבה,** אלא לדעתו יש לומר להיפך, שהיות ולא חלה שבועה למחצה, הרי כשם שלא חלה השבועה השניה על התאנים, היא לא חלה גם על הענבים.

מיתיבי מברייתא, ששנינו בה:

מי שנזר שתי נזירות. ומנה את הראשונה, והפריש קרבן, ונשאל עליה — עלתה לו הנזירות השניה בניהוג הנזירות הראשונה.

ומדייקת הגמרא: **היכי דמי?**

אילימא דאמר "הריני נזיר היום, הריני נזיר למחר" — אמאי עלתה לו שניה בראשונה? הא איכא יומא יתירא של הנזירות השניה, היום השליש ואחד, שלא היה בכלל הנזירות הראשונה!

אלא פשיטא, שמדברת הברייתא בכגון **דאמר: הריני נזיר היום, הריני נזיר היום.**

ונפקא מינה, אם ישכח את שבועתו הראשונה ויהיה מזיד על השניה, ויאכל תאנים וענבים כאחת, לא יהיה חייב כלל.

כי על אכילת התאנים הוא אינו חייב, כיון שאין שבועה חלה על שבועה, ועל התאנים הוא כבר נשבע בראשונה.

וגם על הענבים הוא פטור, לפי ששבועתו השניה היתה שלא יאכל ענבים ותאנים כאחת, וכיון שלא חלה שבועתו השניה על התאנים, היא לא חלה גם על הענבים, כי התאנים והענבים כאחת נכללו בשבועתו, ואין היא יכולה לחול למחצה.

ומקשה הגמרא שמצינו בדברי רבה סברה הפוכה, שהיות וחלה שבועתו השניה על הענבים היא תחול גם על התאנים!

והאמר רבה: האומר "שבועה שלא אוכל תאנים", וחזר ואמר "שבועה שלא אוכל תאנים וענבים", חלה שבועתו.

ולכן, אם **אכל תאנים, והפריש קרבן** שבועת ביטוי על עבירת אכילת התאנים.

וחזר ואכל ענבים —

הויא להו הענבים "חצי שיעור" משבועתו השניה, הכוללת תאנים וענבים כאחת, ועל התאנים הוא כבר הפריש קרבן, שהרי חייב עליהם בפני עצמם מכח שבועתו הראשונה, ואם יביא עתה קרבן על אכילת הענבים

ואל יחול יום אחד מתוך השלשים. אלא שבנזירות הוא אינו נודר ממחר שלשים יום כאחת, אלא רק אומר בפעם השניה הריני נזיר מחר, שנודר שלשים ימי נזירות החל ממחר,

ואל יחול יום אחד מתוך השלשים. אלא שבנזירות הוא אינו נודר ממחר שלשים יום כאחת, אלא רק אומר בפעם השניה הריני נזיר מחר, שנודר שלשים ימי נזירות החל ממחר,